

РЕШЕНИЕ

№ 348

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9792** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 34088/08.10.2021г. по описа на Административен съд София град и вх. № 25137422/ 10.09.2021г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Кмета на Столична Община, район "В." срещу Решение № 20163415 от 26.07.2021г., ГО, 31 с-в по гр. д. № 62560/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменен отказът на кмета на СО район "В. " за издаване по заявление вх. №РВТ118-ГР94-34/04.01.2018г. на удостоверение и скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ за бивш имот № 368, находящ се в строителните граници на [населено място], м. „Кръстаново ливаде“, парцел № 639,640 и преписката е върната на кмета на район В. за продължаване на производството по издаване на исканите актове.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че същото е неправилно и противоречи на нормативно установения ред в специален закон – ЗСПЗЗ, издадено е при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че съда неправилно е възприел и тълкувал представените от жалбоподателя доказателства. Моли съдебният акт да бъде отменен като неправилен,

необоснован и в противоречие с материалния закон. Претендира присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение настоящето производство по делото.

В проведеното съдебно заседание касаторът Столична Община район "В.", редовно призован се представлява юрк. А., която поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Ц. Л. П., редовно призована, не се явява и не се представлява. В отговора на касационната жалба се оспорва същата, като неоснователна по съображения, подробно изложени в него и моли за потвърждаване на Решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., счита касационната жалба за основателна и доказана, поради което предлага същата да бъде уважена.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20163415 от 26.07.2021г., ГО, 31 с-в по гр. д. № 62560/2020 г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл. 211, ал. 1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията за това са следните:

Производството пред СРС е образувано по жалба на Ц. Л. П., срещу отказ на кмета на СО район "В. " да издаде по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ по заявление вх. № РВТ118-ГР94-34/04.01.2018г. удостоверение и скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ за бивш имот № 368, находящ се в строителните граници на [населено място], м. „Кръстаново ливаге“, парцел № 639,640.

Със заявление от 04.01.2018 г., адресирана до гл. архитект на СО, район В., ответникът по касацията Ц. Л. П. е поискала издаването на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 и 5 ППЗСПЗЗ за бивш имот № 368, находящ се в строителните граници на [населено място], м. „Кръстаново ливаде“, парцел № 639,640, при спазване процедурата по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. В заявлението се сочи, че същото е в изпълнение на изискванията на ОСЗ О. купел, дадени с удостоверение с изх. № ВС-01-2034/13.12.2017г. за издаване на актуална скица и удостоверение, в което да се прецизира свободната за възстановяване площ, с оглед заявено за възстановяване от наследниците на Л. И. С. на ливада с площ от 2,300 дка, находяща се в землището на Б., м. “Кръстаново ливаде“, с плсн. №368, кад.л. №639,640 от стар кадастрален план на [населено място] и част от тази ливада от 1,359 дка е възстановена с Решение на ОСЗ- О. купел. Към молбата са представени копия от кадастрален план, съставен при контактно летене, удостоверение за наследници, както и Удостоверение №ВС-01-2034/13.12.2017 г. от ОСЗ О. купел, разписен лист, нот. Акт от 1941г., Решение за възстановяване на правото на собственост на земи в съществуващи или възстановени стари реални граници в землището на [населено място] на ОСЗ – О. купел, Удостоверение №14/25.11.2009г. на СО, р-н В. и Заповед №

РД-09-277/25.11.2009г. на кмета на р-н В..

С писмо изх. № РВТ18-ГР94-34-/8/ ОТ 22.10.2020г. кмета на СО, район "В." е уведолил молителката П., че с оглед представените доказателства се установява, че процедурата за възстановяване на правото на собственост върху бивш имот № 368, находящ се в строителните граници на [населено място], м. „Кръстаново ливаде“, парцел № 639,640 е приключила с окончателен съдебен акт, поради което не може да бъде издадено удостоверение и скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ. Именно този отказ П. е обжалвала пред СРС.

Въззивният съд е установил, че по постъпилата на 04.01.2018г. молба от жалбоподателят Ц. Л. П., на 08.02.2018г. главният архитект на район В. е изпратил съобщение до нея, с което е изискано представянето на скица по чл. 13, ал. 5 ППЗСПЗЗ, изработена от геодезична фирма, заверено копие от стар кадастрален план и разписан списък към него, стар документ за собственост и извадка от имотните регистри за имотите, попадащи в бившия имот от АГКК. Със заявление от 12.03.2018г. жалбоподателят е представил два броя скици в оригинал. Със заявление от 09.08.2019г. са представени заверено копие от стар кадастрален план с разписан списък и извадка от кадастралния регистър.

С молба от 15.10.2020г. е представено и удостоверение за наследници на бившия собственик Л. И. С.. По преписката са представени още Удостоверение с изх. № ВС-01-2034 от 13.12.2017г., издадено на Ц. Л. П. за това, че наследниците на Л. И. С. са заявили в срока по чл. 11, ал. 1 ЗСПЗЗ имот – ливада с площ 2,300 дка, находяща се в землището на Б., местността „Кръстаново ливаде“, съставляващ имот пл. № 368, кад. л. № 639, 640, от стар кадастрален план на [населено място]. Имотът е установен с Нотариален акт № 19, том I, рег. № 88, дело № 27/1941г., т. 5.

ОСЗ – О. купел се е произнесла с решение № 6774/10.12.2009г., с което е възстановила 1,359 дка от гореописания имот. Удостоверението се издава, за да послужи за изготвяне на актуални скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ при спазване на процедурата по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, в които да се прецизира свободната за възстановяване площ. Същото ще послужи за произнасяне с решение от ОСЗ – О. купел.

Представено е Решение № 6774 от 12.01.2009г. на ОСЗ – О. купел, с което е признато правото на собственост на наследниците на Л. И. С. върху ливада от 2,300 дка, шеста категория, находящ се в строителните граници на [населено място] в местността Кръстаново ливаде, имот № 368, парцел № 639 и 640 по кадастрален план изработен 1956г.

Представено е и Решение № 6775 от 10.12.2009г. на ОСЗ – О. купел, с което е възстановено правото на собственост в съществуващи стари реални граници на наследниците на Л. И. С. върху ливада от 1,359 дка, шеста категория, находящ се в строителните граници на [населено място] в местността Кръстаново ливаде, имот № 368, парцел № 639 и 640 по кадастрален план изработен 1956г. и е отказано възстановяване на площ от 0,941 дка от същия имот. Решението е основано на Удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ от 25.11.2009г., издадени от СО – район В..

Представено е удостоверение с изх. № 14 от 25.11.2009г. по чл. 13, ал. 5 ППЗСПЗЗ на техническата служба при район „В.“ за същия имот по искането на наследниците на Л. И. С., както и Заповед № РД-09-277 от 25.11.2009г. на кмета на район В. на основание чл. 11, ал. 4, вр. чл. 13, ал. 4 ППЗСПЗЗ, с която е одобрено решението на комисията за

издаване на удостоверение, както и заверена скица на подлежащата на възстановяване площ.

Въз основа на тези доказателства е направен отказ от Кмета на СО, район „В.“, който в писмо до жалбоподателката е заявил, че предвид приключилата процедура по отношение на имота, за който се иска издаването на съответните документи, те не могат да бъдат издадени.

С оспореното решение СРС отменил отказа на кмета на СО, район "В." за издаване на скица и удостоверение по подадено от Ц. Л. П. заявление вх. № РВТ118-ГР94-34/04.01.2018г. и разпоредил на кмета на СО, район "В. " продължаване на производството по издаване на исканите актове.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/, Поземлена комисия /ПК/, съответно Общинска служба "Земеделие и гори" /ОС "ЗГ"/, респ. Общинска служба "Земеделие" /ОС "З"/, постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, въз основа на скица и удостоверение по чл. 13 от ППЗСПЗЗ. За да бъдат издадени същите следва да бъде проведено производство по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В това производство се определя застроената, респ. свободната от застрояване част на имота. Искането за издаване на скица и удостоверение по чл. 13 от ППЗСПЗЗ съдържа в себе си имплицитно и искане за издаване на решение на техническата служба на общината и заповед на кмета за одобрението му по чл. 11, ал. 4 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/, тъй като същите не могат да бъдат издадени без да има издадена и влязла в сила заповед на кмета по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, удостоверението, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, следва да съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план на населеното място, номера и размера на имота според кадастралния план, необходимите площи за функционирането на сградите, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване /а тези данни се определят по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ /, информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. Производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места, участници в което са заявили искането за земеделска реституция и кметът на общината. В това производство, техническата служба на общината, респ. кметът на общината, са компетентни да определят единствено застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, съобразно съществуващото фактическо положение.

В случая въззивният съд правилно е приел, че независимо от постановеното Решение № 6774/10.12.2009г. на ОСЗ О. купел, с което е възстановена собствеността върху 1,359 дка от процесния имот, с оглед изложеното в удостоверение изх. № ВС-01-2034/13.12.2017г. е налице висящо производство и за приключването му е необходимо изготвянето на актуална скица и удостоверение по чл.13, ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ. Настоящия съдебен състав е съгласен с изводите на съда, че така издаденото удостоверение обвързва органа по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ по същия

начин, по който би го обвързвало пряко искане от страна на ОСЗ – О. купел, отправено по реда на чл. 13, ал. 4, изр. 2 ППЗСПЗЗ. При наличието на този акт, кметът на общината не може да преценява какво по вид и основание производство се провежда пред ОСЗ - дали се касае за процедура по чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ или за друго производство, дали са спазени законовите срокове и предпоставки, дали производството е допустимо и законосъобразно. Тези обстоятелства рефлектират върху валидността, респективно законосъобразността на крайния акт на ОСЗ, но не подлежат на контрол от страна на кмета на общината при преценката относно издаване на изисканите актове. Законодателят не е уредил правомощия на кмета на общината /респ. кмета на района/ да следи за законосъобразността на действията и актовете на общинската служба по земеделие. След като органът, на когото е възложено разглеждането и приключването на производството с окончателен акт, е удостоверил пред органа по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ, че производството все още не е приключено и предстои ново произнасяне, за което е необходимо издаването на ново удостоверение и скица, правилно с обжалваното решение СРС е приел, че интересът на молителя-жалбоподател не е отпаднал и искането не може да бъде отхвърлено на основание издадените през 2009г. актове.

Предвид изложеното оспореното решение е законосъобразно, а жалбата е неоснователна. Не е налице нито едно от касационните основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20163415 от 26.07.2021г., постановено по адм. д. № 62560/2020 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 31-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.